

Lễ Vu Lan tại Tịnh xá Linh Sơn - Thanh Hóa

ISSN: 2734-9195 05:05 09/09/2025

Khi buổi lễ khép lại, ánh nến dần tắt nhưng dư âm vẫn còn ngân vang trong lòng mỗi người. Vu Lan không chỉ là một nghi thức tâm linh, mà còn là lời nhắc nhở đầy yêu thương: hãy biết trân trọng, biết tri ân, biết báo hiếu khi cha mẹ còn hiện hữu.

Tối ngày 17/07/Ất Tỵ, trong tiết trời dịu mát của những ngày thu đầu tháng Bảy, khi khắp nơi trong cả nước hướng về mùa Vu Lan Báo Hiếu, Tịnh xá Linh Sơn - tỉnh Thanh Hóa đã tổ chức Vu Lan trong không khí linh thiêng và trang nghiêm.

Buổi lễ được cử hành dưới sự chứng minh của TT.Thích Giác Hoàng, Trụ trì Tịnh xá, cùng Chư tôn đức tăng, ni, sự hiện diện của đông đảo phật tử và bà con nhân dân địa phương.

Vu Lan là báo hiếu, khi mỗi người con tìm về nguồn cội, tưởng nhớ công ơn cha mẹ, ông bà, tổ tiên, đồng thời gieo trồng trong tâm hạt giống hiếu hạnh, để hiếu thảo không chỉ là lời nói mà là hành động sống động trong đời thường.

TT.Thích Giác Hoàng ban pháp thoại về đạo hiếu trong mùa Vu Lan.

Toàn cảnh Đại lễ Vu Lan tại Tịnh xá Linh Sơn trong không khí trang nghiêm, rực rỡ cờ hoa và ánh sáng lung linh.

Ngay từ buổi chiều, con đường dẫn vào Tịnh xá đã tấp nập bước chân người. Ai nấy đều mặc áo lam, áo tràng trang nghiêm, mang theo trong lòng một niềm hoan hỷ, một sự mong chờ. Sân Tịnh xá rực rỡ sắc màu với cờ ngũ sắc phất phơ, hoa tươi khoe sắc, đèn sáng lung linh, tất cả như tô điểm thêm vẻ thanh tịnh vốn có của chốn thiền môn.

Tiếng chuông chùa ngân dài, tiếng mõ nhịp đều, mùi hương trầm quyện lan trong gió, khiến mọi người bước vào đã thấy tâm mình lắng lại, bao lo toan muộn phiền dường như tan biến, chỉ còn lại sự thanh thản và lòng thành kính.

Con cháu quỳ gối rửa chân cha mẹ trong nghi thức Vu Lan xúc động..

Khi buổi lễ chính thức bắt đầu, hàng ghế danh dự dành cho các bậc cha mẹ, ông bà được cung thỉnh trang trọng. Những mái tóc điểm bạc, những gương mặt hiền từ, những ánh mắt rung rung xúc động khi thấy con cháu quỳ gối chắp tay phía trước đã tạo nên một bức tranh đầy xúc cảm. Đối diện với cha mẹ, con cháu, con dâu, con rể trong trang phục gọn gàng, thành kính cúi đầu, chuẩn bị bước vào nghi thức thiêng liêng nhất của mùa Vu Lan.

Khoảnh khắc con cháu quỳ xuống, đôi tay run run nâng niu đôi bàn chân của cha mẹ đặt vào chậu nước tinh khiết, cả hội trường bỗng lặng đi. Đôi bàn chân ấy đã dãi dầu sương gió, đã lấm lem bùn đất, đã bươn chải khắp nẻo đường để nuôi dưỡng, dạy dỗ con cái trưởng thành. Giờ đây, những bàn chân từng bước qua gian nan ấy được chính con cháu lau rửa bằng cả tấm lòng biết ơn. Dòng nước long lanh chảy xuống, hòa lẫn cùng những giọt nước mắt xúc động, làm cho khoảnh khắc ấy càng trở nên thiêng liêng và sâu lắng. Nhiều người tham dự không kìm được xúc động, có những cụ già nắm chặt lấy tay con, đôi mắt chan chứa niềm hạnh phúc, vừa bất ngờ, vừa bồi hồi.

Nghi thức rửa chân cha mẹ - khoảnh khắc tĩnh lặng và thiêng liêng.

Sau nghi thức rửa chân, con cháu kính cẩn dâng khăn lau, dâng trà, dâng hoa. Những chén trà thơm ngát, những ly nước mát lành, những đóa hoa tươi thắm được nâng bằng hai tay run rẩy nhưng đầy thành kính, như lời chúc cha mẹ sống lâu, mạnh khỏe, an lạc. Và rồi, giây phút xúc động nhất chính là khi các thế hệ con cháu ôm chặt lấy cha mẹ, ông bà. Những vòng tay siết chặt, những nụ cười xen lẫn giọt nước mắt, những lời chúc thì thầm trong đêm lễ hội đã làm sáng lên cả không gian. Ở đó, tình thân ruột thịt không còn khoảng cách thế hệ, chỉ còn tình thương menh mông, ấm áp, khiến mọi người có mặt đều cảm thấy lòng mình lắng đọng và chan chứa yêu thương.

Con cháu dâng khăn lau, thể hiện sự hiếu kính và biết ơn sâu nặng.

Trong không khí lắng đọng ấy, TT.Thích Giác Hoàng đã cất lời pháp thoại. Giọng nói trầm hùng mà hiền từ, từng câu từng chữ như thấm sâu vào trái tim người nghe. Ngài dạy rằng hiếu đạo không chỉ là bốn phận mà còn là gốc rễ của mọi phúc lành. Cha mẹ còn tại thế là phúc báo lớn nhất của mỗi người. Khi ta biết kính yêu, phụng dưỡng cha mẹ ngay lúc các ngài còn sống, chính là ta đang giữ gìn cội nguồn phúc đức.

Thượng tọa nhắc nhở đại chúng, đừng đợi đến khi cha mẹ đã khuất mới dựng mâm cao cỗ đầy, đốt vàng mã, thắp hương cúng tế, bởi những lễ vật ấy, những giọt nước mắt muộn màng ấy sẽ không còn đến được với cha mẹ nữa. Báo hiếu thực sự phải là sự hiện diện trong từng ngày sống, là lời nói ái ngữ, là sự quan tâm chăm sóc, là bữa cơm giản dị quây quần, là tấm lòng thành kính biểu hiện trong hành động thường nhật.

Nghi thức dâng trà trong không khí thiêng liêng và đầy xúc động.

Thượng tọa giảng giải sâu hơn về triết lý Phật giáo: Tất cả công đức đều bắt đầu từ tâm hiếu, hiếu là hạnh Phật. Người con biết hiếu thảo với cha mẹ thì tâm từ bi sẽ rộng mở, đạo đức được nuôi dưỡng, phúc lành được vun bồi. Người biết sống hiếu hạnh sẽ biết trân trọng mọi mối quan hệ, biết yêu thương và chia sẻ với tha nhân, từ đó góp phần xây dựng một xã hội an lành. Nếu quên ân cha mẹ, nếu coi nhẹ tình thân ruột thịt, thì khó có thể thành tựu được những ân nghĩa khác trong cuộc đời.

Thượng tọa ví von rằng người không có hiếu chẳng khác nào cây đã bị bật gốc, mất đi nguồn nuôi dưỡng, chẳng thể xanh tươi, chẳng thể ra hoa kết trái.

Giây phút ôm cha mẹ, chan chứa yêu thương và nước mắt hạnh phúc.

Lời giảng khiến nhiều người rơi nước mắt. Có những Phật tử trẻ tuổi chấp tay cúi đầu, lòng thầm hối hận vì đôi khi còn vô tâm với cha mẹ. Có những người trung niên lặng lẽ lau nước mắt, tự hứa với lòng sẽ yêu thương, chăm sóc cha mẹ nhiều hơn, khi còn có thể cầm tay, còn có thể ôm, còn có thể trò chuyện. Đạo hiếu, qua lời giảng ấy, không còn là khái niệm trừu tượng, mà là hiện thực sống động, là bài học giản dị nhưng vô cùng sâu sắc.

Phật tử và bà con chăm chú lắng nghe lời giảng về hiếu đạo.

Buổi lễ kéo dài trong sự xúc động của tất cả mọi người. Tiếng kinh vang lên trầm hùng, ánh nến lung linh, hương trầm ngát bay, hòa cùng những vòng tay ôm cha mẹ, những ánh mắt rung rung, tất cả tạo nên một bức tranh thiêng liêng của mùa Vu Lan.

Khi tiếng chuông ngân dài vang vọng, khi buổi lễ khép lại, ai nấy ra về với tâm an lạc, nhưng trong lòng vẫn còn đọng lại dư âm khó tả. Đó là những hình ảnh khó quên: Một cụ già mỉm cười trong nước mắt khi con gái quỳ gối rửa chân cho mình, một người cha ôm con trai trong vòng tay run rẩy mà hạnh phúc, một đứa cháu nhỏ bẽn lẽn dâng hoa cho bà trong niềm tự hào ngây thơ.

Kết thúc buổi lễ, Phật tử ra về trong tâm an lạc, mang theo thông điệp hiếu hạnh.

Vu Lan tại Tịnh xá Linh Sơn năm nay không chỉ là một buổi lễ tâm linh, mà là một hành trình trở về với cội nguồn yêu thương.

Tác giả: Phật tử **Nguyễn Văn Tuấn**